

Warszawa, dnia 19 lipca 2023 r.

Sygn. akt VI Ka 1203/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Tomasz Morycz

protokolant: protokolant sądowy M. P.

przy udziale oskarżycielki prywatnej M. K.

po rozpoznaniu dnia 13 lipca 2023 roku

sprawy M. O., syna M. i K., ur. (...) w P.

oskarżonego o przestępstwo z art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego i pełnomocnika oskarżycielki prywatnej

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 30 sierpnia 2022 r. sygn. akt II K 1237/21

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

uniewinnia oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu;

w punkcie II zasądza od oskarżycielki prywatnej na rzecz oskarżonego zwrot kosztów procesu w kwocie 5.184 (pięć tysięcy sto osiemdziesiąt cztery) złote;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżycielki prywatnej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 1203/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2	
CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1 Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 30 sierpnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 1237/21.

1.2 Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia**1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

w całości

na niekorzyść

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	
		M. O.	Sytuacja majątkowa Dotychczasowa niekaralność Data zapoznania się z wiadomością tekstową przez oskarżycielkę prywatną i jej matkę	Informacja e - (...) k.158 Karta karna - k.165 Wydruk - k.124
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Wskazać oskarżonego.	Wskazać fakt.	Dowód ze wskazaniem numeru karty, na której znajduje się dowód.	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu.
<p>Sytuacja majątkowa</p> <p>Dotychczasowa niekaralność</p> <p>Data zapoznania się z wiadomością tekstową przez oskarżycielkę prywatną i jej matkę</p>	<p>Informacja e - (...) k.158</p> <p>Karta karna - k.165</p> <p>Wydruk - k.124</p>	<p>Dokumenty w postaci informacji i karty karnej zostały sporządzone przez uprawnione osoby i podmioty, nie będąc kwestionowane i nie budząc żadnych wątpliwości. Co zaś się tyczy wydruku, to jego treść korespondowała z wiadomością tekstową, jaką oskarżony wysłał matce oskarżycielki prywatnej. Z kolei widniejące na nim daty i godziny znajdowały potwierdzenie nie tylko w zgromadzonym materiale dowodowym, przede wszystkim w zeznaniach oskarżycielki prywatnej, ale również były zgodne z zasadami prawidłowego rozumowania i doświadczenia życiowego.</p>

<p>2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>		
Wskazać fakt	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu.

<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		

3.1	<p><i>Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</i></p> <p>1. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:</p> <p>a) art. 7 kpk poprzez dowolną oderwaniu od swobodnej ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie sprzeczną z zasadami logiki prawidłowego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, skutkującą niezasadnym umorzeniem postępowania przeciwko oskarżonemu, a przejawiającą się w szczególności w przyjęciu przez Sąd, że „z kontekstu wynika”, iż oskarżycielka prywatna zapoznała się z treścią wiadomości wysłanej przez oskarżonego do jej marki w dniu 22 grudnia 2020 roku w newralgicznym okresie tj. przed Świętami Bożego Narodzenia 2020 r., akt oskarżenia został wniesiony dnia 23 grudnia 2021 roku, a zatem po upływie rocznego terminu wskazanego w art. 101 § 2 k.k. podczas gdy zarówno z aktu oskarżenia jak i zeznań M. K. jednoznacznie wynika, iż oskarżycielka prywatna z treścią tejże wiadomości zapoznała</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	
-----	--	---	--

się przypadkiem podczas kolacji wigilijnej, a zatem 24 grudnia 2020 roku, co w konsekwencji doprowadziło do błędnego zastosowania art. 101 § 2 k.k.;

b) art. 410 k.p.k. poprzez pominięcie okoliczności wynikającej z dowodu w postaci zeznań oskarżycielki prywatnej w zakresie w jakim wskazała, iż matka nie pokazała jej treści sms-a od oskarżonego w dniu jego otrzymania tj. 22 grudnia 2020 roku, a dopiero podczas kolacji wigilijnej, a którą to okoliczność jasno wskazywała, że oskarżycielka prywatna powzięła informacje o inkryminowanym zdarzeniu oraz jego sprawcy w dniu 24 grudnia 2020 roku, a nie jak przyjął Sąd 22 grudnia 2020 roku, co w konsekwencji doprowadziło do wadliwego ustalenia początku biegu terminu przedawnienia, jak również bezpodstawnego wydania wyroku umarzającego postępowanie w oparciu o rzeczoną przeszkodę procesową;

które to uchybienia doprowadziły w konsekwencji do poczynienia przez Sąd meriti:

2. błędów w ustaleniach faktycznych polegających

	<p>na uznaniu przez Sąd, że akt oskarżenia wniesiony przez oskarżycielkę prywatną został wniesiony po upływie roku od czasu, gdy pokrzywdzona dowiedziała się o osobie sprawcy, podczas gdy twierdzenie to w świetle całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie jawiło się jako całkowicie niezasadne, które to błędy były bezpośrednią przyczyną umorzenia przez Sąd meriti postępowania karnego przeciwko oskarżonemu, a zatem miały oczywisty wpływ na treść zaskarżonego wyroku.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>			
<p>Zarzut był zasadny.</p> <p>Skarżący słusznie wskazał, że Sąd Rejonowy błędnie przyjął, że doszło do przedawnienia karalności czynu. Na wstępie stwierdzić należy, że oskarżony przesłał wiadomość tekstową nie do oskarżycielki prywatnej, ale do jej matki. Uczynił to w dniu 22 grudnia o godz. 22.42 (k.43-44v), a więc w godzinach wieczornych, kiedy wiele osób, w tym w podeszłym wieku - w którym znajdowała się adresatka - już śpi bądź kończy swoją dzienną aktywność,</p>			

nie sprawdzając telefonu. Wielce prawdopodobnym jest, że matka oskarżycielki prywatnej zapoznała się z tą wiadomością dopiero w dniu kolejnym, to jest 23 grudnia. Potwierdzałby to zrzut z ekranu telefonu, na którym, jako chwila odczytania wiadomości widnieje właśnie ten dzień i godz. 23.09 (k.124).

Niezależnie od tego trudno przypuszczać, żeby matka oskarżycielki prywatnej, z pewnością wiedząca o burzliwym związku i relacjach z oskarżonym, świadomie podzieliła się z nią tą wiadomością. W dodatku od razu i w przeddzień Wigilii, a tym bardziej w Wigilię, psując świąteczny nastrój. Zdaniem Sądu Okręgowego logiczna i przekonująca jest wersja oskarżycielki prywatnej, że to ona sama znalazła i przeczytała tą wiadomość w dniu 24 grudnia. Potwierdzałby to zrzut z ekranu telefonu, na którym widoczna jest właśnie ta data (k.124). W sytuacji, kiedy Sąd Rejonowy nie dysponował dowodami podważającymi twierdzenia w tym zakresie, a z tych wynikała w/w dzień, należało przyjąć, że dokonano błędnej oceny materiału dowodowego i błędnych ustaleń faktycznych w tym przedmiocie.

Z tych względów brak jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że wnosząc prywatny akt oskarżenia w dniu 23 grudnia oskarżycielka prywatna zrobiła to po upływie rocznego terminu. Tym bardziej, że zgodnie z dyspozycją art. 101 § 2 kpk termin ten liczy się od dnia, kiedy pokrzywdzony dowiedział się o sprawcy przestępstwa, a w realiach niniejszej sprawy od zapoznania się z tą wiadomością przez oskarżycielkę prywatną bądź poinformowania o niej przez jej matkę, co jak już wyżej wskazano jest wielce wątpliwe. W związku powyższym Sąd Rejonowy błędnie stwierdził zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej z art. 17 § 1 pkt 6 kpk, to jest przedawnienia karalności czynu, a tym samym błędnie umorzył postępowanie karne prowadzone przeciwko oskarżonemu.

Wniosek		
Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Legionowie do ponownego rozpoznania.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.		

Wniosek był niezasadny.

Apelację w niniejszej sprawie złożył zarówno pełnomocnik oskarżycielki prywatnej, jak i obrońca oskarżonego. O ile obrońca oskarżonego kwestionował, że jego zachowanie, polegające na przesłaniu matce oskarżycielki prywatnej wiadomości tekstowej, wyczerpało znamiona przestępstwa, o tyle pełnomocnik oskarżycielki prywatnej skupił się wyłącznie na przedawnieniu karalności tego konkretnego działania. Tym samym uznał, że poczynione przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne co do pozostałych zachowań, nie wyczerpujących znamion przestępstwa i wyeliminowanych z opisu przypisanego czynu, były prawidłowe. Miało to o tyle istotne znaczenie, że w tej sytuacji Sąd Okręgowy także skupiał się wyłącznie na przedmiotowej wiadomości. Tym bardziej, że to jej dotyczyła apelacja obrońcy oskarżonego, który miał rację, że Sąd Rejonowy bezzasadnie uznał, że doszło do wyczerpania znamion przestępstwa z art. 212 § 1 kk. Skutkowało to zmianą zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu, co naturalnie

<p>wykluczało możliwość jego uchylenia i przekazania sprawy Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.</p>			
Lp.	Zarzut		
3.2	<p>Obrońca oskarżonego zaskarżonemu wyrokowi zarzucił:</p> <p>1. naruszenie prawa procesowego art. 7 k.p.k. poprzez nieprawidłowe, przekraczające swobodną ocenę dowodów wnioskowanie dokonane przez Sąd Rejonowy z prawidłowo ustalonego stanu faktycznego, które doprowadziło Sąd do wniosku, że oskarżony dopuścił się przestępstwa określonego w art. 212 § 1 k.p.k. w dniu 22 grudnia 2020 r. i pomówił w treści wiadomości przesłanej za pośrednictwem aplikacji M. do matki M. K. M. K. o takie postępowanie, które podważyło jej kompetencje zawodowe i naraziło ją na utratę zaufania potrzebnego do prowadzenia działalności gospodarczej oraz na poniżenie w opinii publicznej;</p> <p>2. naruszenie prawa materialnego art. 212 § 1 k.p.c. poprzez jego bezzasadne zastosowanie w sytuacji w której ustalony przez Sąd czyn dokonany przez oskarżonego nie wypełnił znamion przestępstwa</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

	<p>zniesławienia, w szczególności nie doszło do realizacji znamion w postaci poniżenia oskarżycielki prywatnej w opinii publicznej lub narażenia ją na utratę zaufania potrzebnego dla danego rodzaju działalności wykonywanej przez oskarżycielkę prywatną.</p> <p>3. naruszenie art. 632 pkt 1 k.p.k. poprzez zasądzenie kwoty kosztów w wysokości przepisanej zamiast w wysokości faktycznie poniesionej.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny lub niezasadny.</p>		
<p>Zarzuty dotyczące meritum sprawy były zasadne.</p> <p>Kluczowe znaczenie miał tu fakt, że oskarżony wysłał przedmiotową wiadomość tekstową nie do znajomego, współpracownika czy innej osoby, która na tej podstawie mogłaby sobie wyrobić negatywne zdanie o oskarżycielce prywatnej lub utracić do niej zaufanie, w dodatku potrzebne dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, o czym wprost stanowi art. 212 § 1 kk. Jej adresatem była matka, która z pewnością nie tylko doskonale wiedziała o jej związku z</p>		

oskarżonym, ale również o rozstaniu, towarzyszących mu okolicznościach i relacjach byłych partnerów.

Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikało, że oskarżycielka prywatna ma z nią dobre relacje i nieprawdopodobnym jest, żeby słowa oskarżonego mogły wpłynąć na jej ocenę własnego dziecka. Tak jak nieprawdopodobnym jest, żeby matka oskarżycielki prywatnej gdziekolwiek to rozgłaszała, tym bardziej poza gronem najbliższych członków rodziny, powodując w dodatku możliwość poniżenia w opinii publicznej lub narażenie na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności. Na powyższe brak jakichkolwiek dowodów, a nawet twierdzeń. Co więcej, oskarżycielka prywatna wskazała, że jej matka nie poinformowała jej o tej wiadomości, nie chcąc jej psuć przedświątecznej atmosfery. Powyższe dodatkowo potwierdza, że była to sprawa jedyne pomiędzy oskarżonym a matką oskarżycielki prywatnej. Mało tego, w przesłanej wiadomości oskarżony nie domagał się, żeby jej treść została przekazana oskarżycielce prywatnej, chcąc jedynie

przedstawić swój punkt widzenia i poinformować o nieprawidłowym jego zachowaniu oskarżycielki prywatnej. Zrobił to prywatnie, a nie publicznie.

Nie zmienia to faktu, że oskarżony zachował się w sposób niewłaściwy, niekulturalny i niedojrzały, pisząc do matki oskarżycielki prywatnej, osoby w podeszłym wieku, która najpewniej nie była zainteresowana jego poglądami na temat swojego dziecka i nie chciała mieć z tym nic wspólnego. W dodatku w okresie poprzedzającym Święta Bożego Narodzenia, psując związany z nimi nastrój. Idąc jednak tokiem rozumowania oskarżycielki prywatnej przestępstwem byłoby każde takie zachowanie, kiedy ktoś przenosi swoje negatywne odczucia i krytykę innej osoby na jej bliskie otoczenie. Życie prywatne obfituje w tego typu sytuacje. Nie powtarzając obszernej argumentacji obrońcy oskarżonego, z którą należało się zgodzić, nieprawdopodobnym jest, żeby matka oskarżycielki prywatnej mogła ocenić jej życie zawodowe, w którym de facto nie uczestniczyła i żeby miało to dla oskarżycielki prywatnej negatywne konsekwencje. W każdym bądź razie

nie zostało to żaden sposób wykazane. Samo przesłanie przedmiotowej wiadomości to zdecydowanie zbyt mało.

Mając powyższe na uwadze, o ile Sąd Rejonowy błędnie umorzył postępowanie karne prowadzone przeciwko oskarżonemu, uznając że doszło do przedawnienia karalności czynu, o tyle niezasadnie uznał, że oskarżony wyczerpał znamiona przestępstwa. Ocena Sądu Okręgowego była zgoła odmienna, czego konsekwencją było uniewinnienie oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu. Reakcja karna przewidziana w art. 212 § 1 kk powinna być stosowana w sposób ostrożny i wyważony. Zwłaszcza w tego typu sytuacjach, kiedy pomiędzy oskarżonym a oskarżycielką prywatną istnieje niewątpliwy konflikt mający swoje źródło we wspólnej burzliwej przeszłości, a przejawiający się w obustronnym inicjowaniu różnego rodzaju sytuacji i postępowań. Dlatego droga karna nie powinna być wykorzystywana jako narzędzie sankcjonujące społecznie nieakceptowalne zachowania, które nie stanowią przestępstw. Właściwa jest tu droga cywilna, odnosząca się do ochrony dóbr osobistych, z której

oskarżycielka prywatna
mogła skorzystać,
składając stosowne
powództwo.

Zarzut dotyczący zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru był częściowo zasadny. Wprawdzie oskarżony wykazał, że poniósł z tego tytułu koszty w kwocie 10.332 złote, składając stosowne faktury, jednak należności w tym zakresie są limitowane. Zgodnie z § 11 ust 2 pkt 1 i § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. w zw. z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze stawka za postępowanie szczególne wynosi 720 złotych i może być podwyższona maksymalnie sześciokrotnie (4.320 złotych). To samo tyczy się stawki za kolejny termin rozprawy, która wynosi 144 złote (864 złote). Dlatego łączna i maksymalna kwota, którą należało zasądzić od oskarżycielki prywatnej na rzecz oskarżonego wynosiła łącznie i maksymalnie 5.184 złote. Z tych względów zaskarżony wyrok podlegał także zmianie w tym przedmiocie.

Wniosek			
<p>Zmiana zaskarżonego pkt I wyroku poprzez uniewinnienie względnie umorzenie postępowania na podstawie art. 17 § 1 pkt 1 lub 2 k.p.k. tj. z uwagi na fakt, że czyn popełniony przez oskarżonego nie zawiera znamion czynu zabronionego oraz zmiana zaskarżonego pkt II wyroku poprzez zasądzenie na rzecz oskarżonego od oskarżyciela prywatnego zwrotu kwoty 10.332 złotych.</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny lub niezasadny.</p>			
<p>Z opisanych wyżej względów wniosek dotyczący winy oskarżonego był zasadny i zasługiwał na uwzględnienie. Jeśli zaś natomiast chodzi o wniosek dotyczący kosztów procesu, to z uwagi na przedstawione wyżej okoliczności mógł być uwzględniony jedynie w części.</p>			

<p>OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>Wskazać wszystkie okoliczności, które sąd uwzględnił z urzędu, niezależnie od granic zaskarżenia</p>	

i podniesionych zarzutów (art. 439 k.p.k., art. 440 k.p.k.).	
Związłe o powodach uwzględnienia okoliczności.	
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.31	Przedmiot utrzymania w mocy
Związłe o powodach utrzymania w mocy.	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.3.11.	Przedmiot i zakres zmiany
Wyrok Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 30 sierpnia 2022 r. w sprawie o sygn. akt II K 1237/21.	
Związłe o powodach zmiany.	
Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnił oskarżonego od popełnienia przypisanego mu czynu. a w punkcie II zasądził od oskarżycielki prywatnej na rzecz oskarżonego zwrot kosztów procesu w kwocie 5.184 złote. W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymał w mocy. Nie powtarzając obszernej argumentacji, która została wyżej przytoczona wskazać jedynie należy, że zachowanie oskarżonego, jakkolwiek niewłaściwe, nie mogło zniesławić oskarżycielki prywatnej. Raz, że brak podstaw do przyjęcia, żeby jej matka upubliczniła treść otrzymanej wiadomości. Dwa, że dotyczyła ona sfery życia prywatnego, a nie zawodowego. Trzy, że jako sobą najbliższa, to jest matka, a więc stojąca po stronie oskarżycielki prywatnej, nie mogła nagle zmienić oceny własnego dziecka. Z kolei zwrot wydatków związanych z ustanowieniem obrońcy z wyboru został określony według stawek minimalnych, pomimo że w głosach	

końcowych sygnalizowano zamiar złożenia odrębnego pisma w tym zakresie, co nakazywałoby wstrzymanie się przez Sąd Rejonowy z tym rozstrzygnięciem do czasu sprecyzowania stanowiska w tym zakresie, zwłaszcza co do wysokości należności.

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia.		
	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia.		
4.	Konieczność warunkowego umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i warunkowego umorzenia ze wskazaniem podstawy prawnej warunkowego umorzenia postępowania.		
5.		# art. 454 § 1 k.p.k.

Zwięźle o powodach uchylenia.		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia z wyroku		
Lp.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
Koszty Procesu		

Wskazać oskarżonego.	Wskazać punkt rozstrzygnięcia z wyroku.	Przytoczyć okoliczności.
M. O.	III	Z uwagi na to, że apelacja oskarżycielki prywatnej, w przeciwieństwie do apelacji obrońcy oskarżonego, nie doprowadziła do zamierzonego przez nią rezultatu, należało ją obciążyć opłatą za postępowanie odwoławcze w wysokości 120 złotych. Powyższe wynikało z art. 636 § 1 i 3 kpk w zw. z art. 616 § 1 pkt 2 kpk w zw. z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych.

PODPIS

1.3 G. zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika 1	

Podmiot wnoszący apelację	Pełnomocnik oskarżycielki prywatnej		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Przedawnienie karalności		
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2 Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej		

	orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	Uchylenie	# zmiana

1.3 G. zaskarżenia	
Wpisać kolejny numer załącznika 2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego

Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wina	
1.3.1 Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2 Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji.		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. - obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	

#	art. 438 pkt 2 k.p.k. - obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. - błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. - rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	Uchylenie	#	zmiana